

"שמעו ותחי נפשכם"

העורך: הרב יצחק עידו וובר ארליך שליט"א

מתורתו של הגאון הצדיק רבי משה וובר זיע"א

גליון מס' 891

פרשת בראשית כ"ז תשרי תשע"ט - נא לא לעיין בעלון בשעת התפילה ובקריאת התורה

ח"י אדר תש"ס - ח"י אדר תשע"ח
ח"י שנים להסתלקותו של הגה"צ המשפיע רבי משה וובר זיע"א

מאמרותיו

"בראשית ברא אלוקים"

פירש רש"י: "אמר רבי יצחק: לא היה צריך להתחיל את התורה אלא "מהחודש הזה לכם" שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל. ומה הטעם פתח מבראשית? משום כח מעשיו הגיד לעמו - לתת להם נחלת גויים".

לכאורה, עניין אינו מובן מדוע פתחה התורה ב"בראשית" לפני ציווי המצוות? הלא עיקר התורה זה להורות על קיום המצוות ואם בכדי שלא יאמרו אומות העולם שאנו ליסטים נכתב סיפור הבריאה בתחילה, היתה התורה יכולה לספר על כך לאחר פירוט המצוות?! המשך בעמוד הבא

העיקר הוא המעשה

ערך לימוד רצוף

במסחר כל שהוא. האחדות ששררה ביניהם היתה מופלאה ונדירה עד שיום אחד הם החליטו לתקוע כף האחד לחברו שבבוא יום פקודה והאחד יסתלק מן העולם, ישתדל לרדת ולגלות לחברו מה נעשה בדינו בבית דין של מעלה.

הגאון רבי ישעיה חשין זצ"ל היה רגיל לספר סיפור נורא ששמע מהגה"צ רבי הירש מיכל שפירא זצ"ל. הוא סיפר שבתורכיה התגוררו שני חברים, יהודים יראי שמים מדקדקים בקלה כבחמורה, שהיו שותפים

המשך בעמוד אחרון

הגאון רבי ישעיה חשין זצ"ל
המשך בעמוד אחרון

סיפור קטן על יהודי גדול

זה קרה לפני כמה עשרות שנים ברחבת הכותל המערבי, יהודי עטור זקן וחבוש בכובע גדול, הוציא ספר תורה מארון הקודש והניחו על גבי "הבימה". תוך דקות ספורות הוא קיבץ מנין לקריאת ספר התורה.

הגה"צ רבי משה וובר זיע"א נכח במקום.

לפתע ביקש אותו היהודי לעשות דבר מה בענין קריאת התורה שנוגד את ההלכה, כשהבחין בכך רבי משה, פנה אליו כשדמעות מציפות את עיניו ואמר לו: כיצד אתה רוצה לעשות דבר שכזה?! וכי אין תורה בישראל?! כשראה אותו היהודי את עיניו הדומעות של רבי משה והבין מכך כיצד המעשה שביקש לעשות נוגע לליבו, נסוג אחורנית ונמנע מלעשות את אותו המעשה.

לקט של הדברים הכתובים בגליונות אלה מושמעים בהרחבה בסדרת הקלטות "שמעו ותחי נפשכם" להשיג: 02-5828284 את העלון ניתן לראות בע"ה www.veber.co.il

הדלקת נרות		מוצאי שבת	
ירושלים:	5.44	ירושלים:	6.55
תל-אביב:	5.59	תל-אביב:	6.56
חיפה:	5.49	חיפה:	6.56
באר-שבע:	5.59	באר-שבע:	6.57
המועדים לפי שעון קיץ		רבינו תם:	7.35

כל המעוניין לקבל את העלון "שמעו ותחי נפשכם" למייל שלו יפנה לכתובת המייל: haravveber@gmail.com

מבט לאירועי השבוע

ויעקב הלך לדרכו

בסייעתא דשמיא עבר על העם היהודי בארץ ובתפוצות חג שמח ושקט. בעוד שבאינדונזיה הרחוקה, נספו 844 אנשים ברעש אדמה שהתחולל שם במהלך חול המועד, פה בארצנו הק' וכן בריכוזי היהודים בעולם כולו, לא נרשמו ב"ה אירועים חריגים.

במהלך החג זכיתי לפקוד בסייעתא דשמיא מספר פעמים את שריד בית-מקדש-הכותל המערבי. כל פעם שרגלי דרכו במהלך החג על אדמת הקודש הזאת התרגשתי מחדש למראה רבבות היהודים כ"י ש"הסתערו" על הכותל. זכור לי שפעם מורי ורבי המשפיע הגה"צ רבי משה וובר זיע"א התבטא ואמר: "מה כל כך הרבה יהודים מוצאים בכותל שבשל כך הם מגיעים אליו ומגפפים אותו בדבקות מרוגשת שכזאת? ואז הוא תירץ ואמר: "בשורש נשמתם הם חשים ש"השכינה מעולם לא זזה ממנו" ושמדובר במקום המקודש ביותר עבורנו. אז בואו נישא תפילה לאבינו שבשמים ששמחת החג הזה והשקט היחסי שאפף אותו ילוו אותנו במשך השנה כולה ואף יתחזקו ויתעצמו מיום ליום.

המשך בעמוד אחרון

בשורה טובה

בסייעתא דשמיא

ניתן להאזין לשיעור בדף היומי ובפרשת השבוע מפי עורך העלון הרב עידו וובר שליט"א במערכת "קול הדף": 02-6400000

ניתן לתרץ קושיא זו על פי מה שמפרש רש"י על הפסוק "ושמתם את דברי אלה" (דברים יא, יח): "אף לאחר שתיגלו, היו מצוינים במצוות - הניחו תפילין, עשו מזחות כדי שלא יהיו לכם חדשים כשתחזרו וכן הוא אומר: "עשי לך ציונים" וכתב על זה הרמב"ן: "וכבר כתבתי פרוש הענין, כי המצוות האלה - חובת הגוף הם ודינם בכל מקום כמו בארץ, אבל יש בו במדרש הזה סוד עמוק וכבר רמזתי סודו", וזו לשונו של הרמב"ן בחומש ויקרא (יח, כה): "כי עיקר כל המצוות ליושבים בארץ ה' ולפיכך אמרו

בספרי: "וירשתה וישבת בה ושמרת לעשות ישיבת הארץ שקולה כנגד כל המצוות שבתורה". ועל פי כל זה יובן בטוב טעם שהתורה פתחה בהקדמה של סיפור הבריאה - לספר כוח מעשיו בכדי להודיע שארץ ה' שייכת לעם סגולתו וליושבי ארץ הקודש הטיל ה' את קיום עול המצוות, ניתן למצוא סימוכין לכך מדבריו על הרמב"ן בבראשית (כו, ה) אשר כותב שהאבות שמרו את המצוות רק בארץ ישראל.

(מתוך הספר "ירים משה" של הגה"צ המשפיע רבי משה ובר זיע"א)

הוראה למעשה

ה אדם מצווה להתרחק מהקנאה, התאוה והכבוד וכלשון המשנה (אבות פר' ז' משנה כא): "הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם".

המקור בפרשה: כי תאוה הוא לעיניים (בראשית ג, ו) חוה ראתה כי תאוה הוא לעינים ורדפה אחר הכבוד להיות כאלוקים ובשל כך היא והאדם הראשון וכל זרעם אחריהם הוצאו מן העולם. (של"ה הק')

הוראה למעשה

האדם צריך להזהר מאד בקדושת המאכלים שמכניס לפיו שלא יהא בהם שום נדנדוד ספק ספיקא.

המקור בפרשה: "ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלוקים לא תאכלו ממנו", כל אכילתו של האדם צריכה להיות בקדושה שבמותר. וכמו שהאכילה מסטרא דשמלא גורמת מיתה, כן האכילה הקדושה הנרמזת במה שנאמר: "מכל עץ הגן אכול תאכל", מביאה חיים והרמז: "אם כל חי" "אם-כל" אותיות מאכל.

הוראה למעשה

האדם ילמד מקונו להיות נדיב לב, להטיב לזולתו מצד נדבת ליבו, לא

על מנת לקבל גמול כי זה אינו נקרא נדיב אלא נקרא סוחר, וילמד מ-ה' ברוך הוא אשר ברא העולם מצד נדבתו הטובה להיטיב לזולתו (היינו לנבראים שהרי אין צורך ל-ה' בעולם, רק בראו בנדבה בכדי להמציא מציאות שיקבלו טובה ממנה).

המקור בפרשה: בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ. (של"ה הק')

הוראה למעשה

האדם מצווה לעשות תשובה מיד אם חלילה עבר עבירה שאם לא יעשה כן הרי "עבירה גוררת עבירה" (כלשון המשנה בפרקי אבות פרק ד' משנה ב.).

המקור בפרשה: "הלוא אם תיטיב שאת".... הנה אם קין היה שב בתשובה מיד, הוא לא היה חוטא אחר כך. ומאחר שלא שב, בא לידי עבירה גדולה - שפיכות דמים וגם כפר בהשגחה שאמר: "לית דין ולית דין"

ויהי רצון שיקויים בנו הפסוק באיכה (ה, כא): "השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם".

(של"ה הק')

לעילוי נשמת האשה החשובה מרת שרה גולדה קופמן ז"ל בת הרה"ג רבי אלימלך וובר ז"ל לעילוי נשמת הרבנית הצדקנית שהייתה מפורסמת במעשי חסדיה הכבירים - מרת יהודית רובינשטיין ז"ל - נפטרה ב' ניסן תשע"ג

שאלות קצרות ותשובות בצידן על הפרשה:

1. מה הקשר בין סופה של התורה לפתיחתה?

תשובה: אם נחבר את שלושת המילים שפותחות את התורה למילים שמסיימות אותה, נקבל את המשפט הבא: בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ "לעיני כל ישראל".

המסר שמועבר באמצעות המשפט הזה הינו: העולם נברא לעיני ישראל, לטובתם ולתועלתם. מסר זה תואם להפליא את פירושו של רש"י על פתיחת התורה: "אמר רבי יצחק: לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מ"החדש הזה לכם" שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל. ומה טעם פתח ב"בראשית"? משום כוח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גויים" שאם יאמרו אומות העולם לישראל: ליסטים אתם שכבשתם ארצות שבעה גויים, הם (ישראל) אומרים להם: כל הארץ של ה' היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו".

2. האות "ל" מסיימת את התורה והאות "ב" פותחת אותה. צריך להבין מדוע כשמצורפים את שתי האותיות לפי סדר שהפרשיות שלהן נקראות בבתי הכנסת זו אחר זו נוצרת המילה החיובית "לב" ואילו כשמהפכים את הסדר שלהן מתקבלת המילה "בל" שמשמעותה היא - לא לעשות?

תשובה: האות "ל" מייצגת את זקני העם משום שהיא מופיעה בסיומה של התורה ואילו האות "ב" מייצגת את הצעירים שבעם כי היא מופיעה בתחילתה של התורה (בדרך כלל מי שמסיים הוא הותיק-המבוגר ומי שמתחיל הוא הצעיר-הטרי). ובנוסף האות ל גדולה ב-28 מספרים מהאות ב.

התורה מעבירה לנו איפוא, מייד בפתיחתה את המסר הבא: כאשר תבססו את החברה בישראל על הזקנים שהם בעלי הנסיון וחכמת החיים, לב החברה יהא תקין, ואולם אם תדחקו אותם הצידה ולא תתחשבו בדעותיהם, תזיקו בכך לעצמכם והרמז לכך הוא: "בל - לכם מלנהוג כן".

3. ראשי התיבות של המילים "בראשית ברא אלוקים" זה "בבא", מה מילה זו באה לבטא.

תשובה: המשמעות של מילה זו הינו: שער, פתח, מבוא, התורה באה איפוא להורות לנו מיד בפתיחתה: אם נהגה בה ונקיים את מה שכתוב בה, יהא זה עבורנו השער והפתח להגשים את מאווינו ורצוננו.

4. מה הקשר בין תחילת פרשת בראשית לסופה?

תשובה: הפרשה פותחת בפסוק: "בראשית ברא ה' את השמים ואת הארץ" והיא מסתיימת בפסוק: "ונח מצא חן בעיני ה'".

ומכאן ניתן לומר שבתחילת הבריאה ה' עסק בשמים ובארץ בכך שבראם ואולם לאחר שברא את האדם וצאצאיו, יותר מצא חן בעיניו לעסוק בהם ובמיוחד בצדיקים שבתוכם כדוגמת נח.

אין להטיל ספק בישועת ה'

ומאירות, ומסר בידו את גיליון הנייר כשהוא מקופל: "מסור מכתב זה לפריץ, וה' יושיעך". בשמחה נטל היהודי את הנייר, הודה לצדיק ויצא למעונו של הפריץ. בדרך החלו הספקות לכרסם בו. הרי החדר היה חשוך ואוזניו לא שמעו קול קולמוס וקסת. אם כן, דף הנייר חלק לגמרי ולא כתוב בו מאומה. אך הוא דחה את ההרהורים הללו והתחזק באמונת צדיקים.

הוא הוציא מכיסו את דף הנייר, פתחו, ואכן - הדף חלק לגמרי, לא כתובה בו אפילו אות אחת

ממשיך היהודי בדרכו, והספקות אינם מרפים ממנו. לבסוף לא היה יכול להתאפק. הוא הוציא מכיסו את דף הנייר, פתחו, ואכן - הדף חלק לגמרי, לא כתובה בו אפילו אות אחת. ברגע הראשון רצה לסוב על עקביו ולהעמיד את הרבי על טעותו. אך מיד דחה את המחשבה ואמר בלבו, שאם הרבי נתן לו גיליון זה, ודאי ממנו תצמח לו הישועה. הפריץ לקח מידו את דף הנייר, פרש אותו על השולחן והחל קורא. כשסיים את הקריאה נשא את עיניו אל היהודי, והפעם היו עיניו נעימות ורכות: "ראה נא, התחרטתי על מה שאמרתי לך בפעם הקודמת. כבר התרגלתי אליך, ולמה אסתכן בעסקים עם זרים. החלטתי להחכיר לך שוב את הפונדק, וכפיצוי על עגמת הנפש שגרמתי לך, הריני מוחל לך על יתרת החוב".

היהודי לא ידע אם הוא שומע את הדברים בהקיץ או בחלום. כשראשו מסוחר מאושר הודה לפריץ על חסדו ויצא מיד לבשר לרבי לוי יצחק על הנס שקרה. לא הרחיק היהודי לכת, ובצומת הדרכים פגש את הצדיק עומד ומצפה לדעת מה עלה בגורלו. סיפר לו היהודי בשמחה את כל מה שקרה בבית הפריץ, והצדיק כאילו מחכה לשמוע עוד. "נו, ומה עוד אמר לך?", מוסיף הצדיק ושואל. "לא כלום", משיב הכפרי בפליאה. נתכרכמו פניו של רבי לוי יצחק, והוא שאל את היהודי מה עשה במכתבו בדרך לבית הפריץ. נאלץ היהודי להודות, שפתח את הדף וראה שאינו אלא נייר חלק. אנחה נפלטה מלב הצדיק. "חבל, חבל", מלמלו שפתיו. "אילו האמנת באמונה תמימה ולא היית מפקפק כלל, היית זוכה בפונדק כמתנת עולם והיית מוריש אותו לבניך אחריו. אין להטיל ספק בישועת ה'".

נהג היהודי המארח לנסוע אל הפריץ כדי לחתום עמו על חוזה החכירה של הפונדק שברשותו. הפעם, מיד עם כניסתו אל הפריץ, ראה היהודי שפניו אינם כתמול שלשום. "לא אחכיר לך עוד את הפונדק", הרעים הפריץ בקולו. "אינך מדייק בתשלומיך החודשיים ואתה גם חייב לי חוב גדול. את הפונדק אחכיר למישהו אחר ואתה תפרע לי מיד את יתרת חובך, שאם לא כן, אושיבך בצינוק".

לפתע צץ רעיון במוחו. הלא רק לפני ימים אחדים זכה לארח בביתו את הצדיק מברדיצ'וב, המפורסם כפועל ישועות

כ"ק האדמו"ר תולדות אברהם יצחק שליט"א בסמוך לבית הכנסת אורחים "אש"ל רבי לוי יצחק" המצוי בקירבה לציונו הקדוש

היהודי יצא מעם הפריץ כהלום רעם. מה יעשה עכשיו? מנין ישיג את הכסף לפירעון החוב וממה יתפרנס אם יגורש מהפונדק? "מאין יבוא עזרי", מלמלו שפתיו שוב ושוב, בעודו פוסע בדרך אל ביתו. אך במהרה התעשת: "עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ". לפתע צץ רעיון במוחו. הלא רק לפני ימים אחדים זכה לארח בביתו את הצדיק מברדיצ'וב, המפורסם כפועל ישועות. יילך אליו ויספר לו את האסון שקרהו, וברכת הצדיק ודאי תעזור לו.

רבי לוי יצחק האזין לדבריו ברוב קשב. במצחו נחרש קמטים ותווי פניו הביעו השתתפות בצער. אחרי שסיים לשמוע את פרטי הדבר, שקע בהרהורים.

"הביאו לי גיליון נייר", פנה הצדיק לבני ביתו. הוא לקח את הגיליון והסתגר בחדרו. החדר היה אפל למדי והיהודי שעמד בחוץ התפלא איך חושב רבי לוי יצחק לכתוב משהו בחשיכה כזאת. הוא היטה את אוזנו אל הדלת ולא שמע לא קולמוס ולא קול קסת. כעבור כמחצית השעה יצא אליו הצדיק, פניו לוהטות

תולדותיו של רבי לוי יצחק מברדיצ'וב: נולד בשנת ת"ק בעיירה הוסקוב שבמחוז פשמישל לאביו רבי מאיר ברבי משה מזאמושטש, בימי נעוריו היה נודע בכנויו ה"עלוי מירוסלב", בהשפעת רבי שמלקה מניקלשבורג שהתוודע אליו עת ישבו ברוטשוול נסע רבי לוי יצחק למזריטש וישב שנים מספר בבית המגיד בו למד את דרך החסידות. משנת תקמ"ה שימש ברבנות ברדיטשוב בה הקים מרכז חסידי גדול וכיהן שם כרב וכמנהג רוחני במשך עשרים וחמש שנה. נודע בכינוי "סניגורם של ישראל". נסתלק לגנזי מרומים בשנת תק"ע והוא בן שבעים שנה.

השעה כבר היתה מאוחרת כשרבי לוי יצחק מברדיצ'וב יצא מבית חסידו בכפר לעבר ביתו שלו בעיר הסמוכה. זמן רב מהמתוכנן עשה אצל החסיד. כשיצא לשוב לביתו כבר ירד הערב.

זו היתה דרכו, לצאת מפעם לפעם לבקר בערים, בעיירות ובכפרים שבסביבתו. במסעותיו אלה היה רבי לוי יצחק מתרים את בעלי האמצעים לצדקה, וכשהיה נתקל במשפחות עניות, היה מחלק את הכספים שקיבץ. כן היה שם עינו ולבו לראות אם יש בחיי הקהילות דבר מה הדורש תיקון ומעורר את הלב להתחזקות בתורה ובמצוותיה.

השמש שקעה מזמן ועלטה כבדה כיסתה את הכול. רבי לוי יצחק החליט שהליכה לביתו בשעה כזאת יש בה משום סכנה

באותו ערב סיים ביקור שיגרתו בכפר הסמוך לעירו. השמש שקעה מזמן ועלטה כבדה כיסתה את הכול. רבי לוי יצחק החליט שהליכה לביתו בשעה כזאת יש בה משום סכנה. הוא סב על עקביו, חזר אל בית החסיד וביקש ללון אצלו בלילה.

החסיד היה מאושר על הזכות שנפלה בחלקו. אף שביתו היה צר ועלוב, פינה מקום מתאים לצדיק, הציע מצעות, ואחרי שהגיש לאורחו סעודת ערב, עלה על יצועו לשנת הלילה. אף רבי לוי יצחק עלה על המיטה ועשה עצמו כישן. כאשר היה בטוח שבעל הבית נרדם, קם ממיטתו והחל לעסוק בתורה ובעבודת ה', כדרכו. כל הלילה ישב הצדיק מול העששית הקטנה ועסק בעבודת הקודש. עם עלות השחר נפרד ממארחו וחזר לביתו. חלפו ימים אחדים והגיע היום הקבוע שבו

המחלה שזכה לגילוי אליהו

להכניסו בבריתו של אברהם אבינו. מה אעשה? – חשב המוהל בחרדה. כיצד אמוץ אותו, מי יחזיק את הרך הנולד? איך אעשה זאת לבד?

יצא המוהל מהבית, נשא עיניו ולא ראה איש מסביב. הבית עמד בקצה הכפר, רחוק משאר הבתים, השלג כיסה את השבילים, לובן צח לכל מלוא האופק, אין הוא מכיר כאן איש, לשם מה בא? מה אעשה עתה? חשב בבעתה, ונשא תפילה לאלקי מרום שיעזור לו. לפתע הבחין בהלך מתקרב. רץ אליו המוהל וביקש ממנו לבוא אל בית העני ולעזור לו לקיים מצות ברית מילה. האיש סירב. "קבצן אני", אמר למוהל, "ואם לא אמהר, אפסיד את בכסף שאנשים טובים נותנים לי". המוהל הפציר בו מאוד ובראותו שהקבצן עומד בסרובו, הבטיח שישלם לו מכיסו את כל מה שיכול הוא לקבץ בזמן שיפסיד כשיתעכב לצורך השתתפות במצוה הגדולה.

הסכים הקבצן. נכנס עם המוהל אל בית העני, החזיק את התינוק והמוהל מל אותו בקדושה. אחר כך נטלו שניהם את ידיהם ואכלו את מעט המזון שהביא איתו המוהל, כדי לקיים סעודת מצוה.

כשהגיעו בברכת המזון ל"הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא"... נעלם הקבצן לפתע. הביטל המוהל סביבו כלא מאמין, יצא החוצה והסתכל סביבו, אך הקבצן נעלם ואיננו. או אז הבין המוהל מי היה הסנדק שנשלח אליו משמים כדי לנסותו.

שמחתו על שזכה לראות את אליהו הנביא היתה גדולה מאוד, וכשחזר לביתו, רץ אל הרב לספר לו על גלוי אליהו שהיה לו, אך הצדיק הקדימו.

בפתח הבית חיכה לו, קיבלו בשמחה ואמר: "הלא הבטחתי לך שרע לא יאונה לך. הבטחתי שתצא שמח ומאושר מברית מילה זו. אשריך שזכית לכך!"

בכפר אחד סמוך לעיר ללוב, גר יהודי עני, שנהג לבוא מדי פעם אל הרב ולשהות במחיצתו.

פעם אחת בא העני אל הרב ובקשו שיבוא להיות מוהל לבן שנולד לו.

"מדוע לא תפנה אל המוהל הקבוע?" שאלו הרבי.

העני השיבו שהמוהל סרב לבוא אל הכפר. הקור והשלג מפחידים אותו, והוא חושש שמא יצטנן ויחלה, אם ילך למקום נדח בחורף סוער זה.

"לך אליו שוב" – פקד הרבי – "ואמור לו בשמי שיהיה המוהל של בנך, ואני מבטיח לו שלא יאונה לו כל רע, ולא עוד אלא שהמצוה תביא לו אושר ושמחה רבה."

עשה העני כדברי הרבי והלך למסור למוהל את הבטחת הצדיק, ואמנם הסכים המוהל לבוא ולמול את בן העני ביום המיועד.

בהגיע יום הברית, ירד שלג כבד על הארץ, קור עז שרר בחוץ, והמוהל שהבטיח להגיע יצא ללכת אל ביתו של בעל הברית.

הדרך היתה ארוכה וקשה, המוהל בוסס בשלג העמוק, רוח חזקה נשבה והפילה גושי שלג כבדים מצמרות העצים, הדרך התפתלה בין ההרים, והמוהל נאבק ברוח העזזה. מידי פעם נתקל בסלע או באבן בצדי הדרך וקם להמשיך בדרכו. פתיתי השלג נתעופפו לכל עבר והסתירו את מלוא האופק. בשעת צהרים מאוחרת הגיע האיש אל בית העני, והוא עיף, רעב ורועד מקור.

בבית בעל הברית שררה הדלות, קור עז מילא את החדר והרטיבות הוסיפה לתחושת הקור בבית.

היולדת שכבה על מיטה רעועה מכוסה בשמיכה מרופטת. אבי התינוק ישב בפנית החדר מתרכבל בבלויי סחבות.

מים חמים לא היו, גם עצים להסקה לא ראה המוהל, וליבו יצא על התינוק חסר הישע שצריך

ערך לימוד רצוף המשך מעמוד ראשון

כעבור מספר שנים נפטר האחד לבית עולמו וכעבור כמה ימים בא בחלום לחברו ואמר לו: דע לך שלמען האמת אסור לרדת ולגלות מה קורה בעולם העליון רק היות ותקעתי כף, קיבלתי רשות באופן מיוחד להתגלות אליך. דע לך אחי כי כאן למעלה הדין אינו פשוט וקל כלל. שואלים את השאלות המפורטת בגמרא (שבת לא.) "נשאת ונתת באמונה, קבעת עתים לתורה" וכו' ואחרי כל שאלה מגיעים ריבוא רבבות של מלאכים מיימינים ומשמאילים. כך גם היה בדינו. שאלו מי יכול להעיד עליו? פתאום התחילו להגיע מלאכי חבלה ראיתי שמצבי בכי רע. פתאום, ירד קיר יצוק בטון סגור הרמטי וחצץ ביני לבין כל מלאכי החבלה. או אז יצא בת קול והכריזה: יצאת זכאי בפני בית של מעלה. תמהתי, איך זה קרה? הסבירו לי שמכיון והיה לנו בלימודנו חוק קבוע ולא יעבור כשלמדנו ביחד ארבע שעות ביום אחרי המסחר, ללמוד ברציפות ולא להפסיק באמצע הלימוד אפילו אם יזדמן לנו רווח גדול, לכן הגנה המצוה הזאת כחומה בצורה עלי מפני מלאכי החבלה.

תאר לעצמך יקירי, אילו היינו מפסיקים לרגע אחד באמצע הלימוד, כי אז כבר היה נוצר חור קטן בקיר והוא לא היה אטום כפי שהגמרא אומר (סוכה כו.) פרצה קוראת לגנב. זאת אומרת כאשר גנב מגיע לקיר יצוק הוא חושב פעמיים, אם להוציא מקדחה או לא, אך בקיר פרוץ הוא נכנס בקלות כך רק על ידי לימוד התורה ברציפות זכיתי להגנה מושלמת. עוד הוא הוסיף ואמר: נתנו לי רשות מן השמים לספר לך זאת כדי שתוכל לפרסם ברבים למען ידעו כמה גדולה זכות קביעות עתים לתורה ברציפות ללא הפסקות.

יעקב הלך לדרכו המשך מעמוד ראשון

שנוהגים לומר בחצרות החסידים בתקופה זו: "יעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלוקים".

י"ד וי"ב אלול

ובזכות שנקיים את ראשו התיבות של השנה החדשה תשע"ט - "תהא שנת עין טובה" היינו שנסתכל בעין טובה אחד על השני, נפרגן ונאהב זה את זה יקויים בנו הפסוק

הדיסק שישנה בעזרת ה' יתברך את חייכם לטובה.

בימים אלה יצא לאור הדיסק "שמעו ותחי נפשכם" על חמשה חומשי תורה בליווי נעימות חסידיות מפורסמות.

המלקט: המשפיע הגה"צ רבי משה ובר זיע"א. העורך והמגיש: תלמידו כבנו הרב עדו ובר שליט"א ניתן להשיג דיסק זה במחיר סימלי ברשת הנויות גל-פז.

הודעה חשובה

המעוניינים להגיע לקבלת הקהל של הרב עדו ובר שליט"א תלמידו של הגה"צ רבי משה ובר זיע"א בכדי להיוועץ בענייני מציאת הזיווג, שלום בית, חינוך ילדים ופרנסה על פי תאריך לידתם ושמותיהם, יתקשרו לטל. 02-5828284

תיקון החיד"א להצלחה, רפואה, פרנסה ומציאת הזיווג - טל' 02-5828284

עלון זה יוצא לאור לזכרו של נסים בן נוריה נסים ז"ל - נלב"ע כ"ח באדר תשע"ח